

Want indien je de beschrijvingen letterlijk neemt, lijkt het nog het meeste op een soort astrale kwal, die uit het lichaam drijft of iets dergelijks.

In ieder geval kan ik uit eigen ervaring bevestigen, dat elke mens levenskracht heeft. Deze is het belangrijkste van al: Het is een vorm van energie, die uitingen van bewustzijn mogelijk maakt.

Het wonderlijke van deze vorm van energie is wel, dat zij in de mens veel gekoncentreerder voorkomt dan in de omgeving, ook al komt zij overal voor.

Wanneer iets van die kracht bruikbaar is en niet in het menselijke lichaam opgesloten blijft zonder meer, kan een geest daarop een beroep doen. Een geest, die over voldoende gekoncentreerde levenskracht beschikt, kan zich op aarde op de een of andere wijze concentreren.

Indien een mens zelf deze kracht echter voldoende weet te beheersen, dan is het hem mogelijk een groot deel van zijn lichaam hierin onafhankelijk van het lichaam te verplaatsen.

De gehele sacral van verschijnselen, die wij de spiritistische plegen te noemen, is gebaseerd op en hangt af van een gebruiken van deze levenskracht.

Deze levenskracht wordt uit de aard der zaak ook door alle mensen gebruikt, vaak verspild, maar in vele gevallen ook onbewust afgegeven. Juist deze door de mensen onbewust afgegeven levenskracht is voor een groot deel van de bekende verschijnselen aansprakelijk.

Neem als voorbeeld een Poltergeist. Zoals het woord al aanduidt, is dit een duitse geest, die daarom alles in puin smijt. Vergeef mij. Ik wil niet beweren, dat elke duitser alles in puin gooit, maar een Poltergeist is nu eenmaal de duitse naam voor een geest of energievorm, die alles in puin pleegt te gooien.

Nu is het bekend, dat een dergelijke Poltergeist meestal optreedt in de omgeving van jonge mensen, die over veel energie beschikken, maar slechts weinig beheersing kennen. Vroeger waren dit alleen de pubers, de jonge mensen in dat stadium van overgang tussen kindzijn en ... ik zou haast zeggen menszijn. Want ik heb mij vroeger altijd afgevraagd of een kind nu een mens is of niet. Maar goed, dat bepaalt u zelf maar.

Zeker is, dat in dit overgangsstadium weinig beheersing bestaat, waardoor de overvloedige energie dus gemakkelijk gebruikt kan worden. Is er iemand, die erg veel van deze levensenergie bezit, dan kan hij mogelijk onbewust zelf daarvan gebruik maken. Maar zeker is, dat een geest ook die mogelijkheid bezit.

Dus op deze wijze wordt er al heel wat mogelijk voor een geest. Een zeer typerende situatie ontstaat, wanneer een mens enige beheersing over deze levenskracht heeft verworven: hij blijkt gevoelig te zijn. Deze kracht reageert op invloeden van buitenaf, ook op niet stoffelijke zaken. De mens kan hierdoor dan " waarnemingen doen".

Overigens ook weer een zaak, waarmede je voorzichtig moet zijn. Want onder ons gezegd en gezwezen kunnen in die

kracht kunnen ook de eigen gedachten, zelfs de onbewuste, soms vorm aannemen. Zelfs indien dit gedachten zijn, waarvan je bewust niets zou willen weten. Want ook dit vormt patronen in de aura, het uitstralende deel van deze kracht, zodat men ook deze waarden als een soort trillingen aanvoelt.

Wat men dan helderhorendheid of helderziendheid pleegt te noemen. Dat men op deze wijze met eigen onderbewuste processen wordt gekonfronteerd, die dan natuurlijk als komende van buitenaf beschouwd worden, komt vaak voor.

Maar er zijn ook mensen, die zo gevoelig zijn, dat zij zich op gelijke wijze bewust worden van de aanwezigheid van geesten. Zijn zij dan in staat een deel van eigen kracht tijdelijk aan deze geesten af te staan, dan noemt men dergelijke mensen psychische mediums.

U kent de daarbij behorende verschijnselen wel: rond ratelende tamboerijnen en ander gerinkel, directe stem, rond zwaaiende spreektrumpetten, die meestal van lichtgevende banden voorzien zijn ten behoeve van het in het donker zittende publiek e.d. Want gewoon licht is nu eenmaal voor dergelijke manifestaties storend, waarschijnlijk omdat dit licht een eigen kracht, de druk van het licht, pleegt uit te oefenen.

Andere wijzen van gebruik van deze kracht, die dan verbonden blijft met het lichaam van degene, die haar verzamelde, zien wij bij z.g. mentale mediums, dus mensen zoals ik er nu toevallig een te pakken heb.

Vanuit het standpunt van een geest is een trancemedium een soort electrisch orgel: Staat er voldoende spanning op, dat behalve je alleen maar toetsen in te drukken om klanken tot stand te brengen. In bepaalde gevallen kan het resultaat soms erg vals klinken, maar dat ligt dan weer voornamelijk aan de bespeler.

Maar om een goed resultaat te behalen moet er maar één persoon tegelijk aan het toetsenbord werken. Heb je te maken met iemand, die zijn eigen bewustzijn niet voldoende uitschakelt, dan ontstaat een situatie, die meer doet denken aan een voertuig, dat via radio op afstand bestuurd moet worden.

Je dient dan alle gewenste functies op afstand afzonderlijk in te schakelen en te coördineren. De eigen aard en zelfs gedachtenprocessen van het "medium" treden dan gemeenlijk veel meer op de voorgrond.

Maar hoe de uiting ook tot stand komt, zeker is, dat wij altijd te maken zullen hebben met verschillende trappen van bewustzijn, met verschillende geestelijke niveaus.

Dit op het gevaar af, dat ik vervelend word, ben ik mijn betoog in de kleuterboekjesstijl begonnen. Dit is in uw dagen vaak gebruikelijk, zelfs in de politiek, waarbij men zijn gegevens spuit onder titels als: Ot, hoe zit het nu met Sien? Of: Sien, waar heb je Ot gelaten?

Minder vereenvoudigd kun je stellen: Er zijn verschillende trappen van bewustzijn Iemand, die een bepaald niveau bezit, zal bij voorkeur ook contact opnemen met degenen,

die hierop afgestemd, hiervoor gevoelig zijn.

Begrijpelijk. Zelfs in Den Haag heb je Haagse Kringen van verschillende soort, waarbij opvalt, dat deze kringen elkaar niet als kring beschouwen. Deze groepen hebben zelfs een eigen soort taal, die dus lopen kan van het zeer haegse accent tot het heel platte haags.

Deze groepen blijken elkander beter te begrijpen en te waarderen dan anderen, die niet hun taal spreken. Zij kenmerken zich verder door verschillen in stand, maar vooral ook door verschillen in interesse en basiskennis. Elke groep heeft eigen gebruiken, mogelijkheden, een eigen gemiddelde educatie enz.

Bij de geest bestaat een dergelijke situatie. Je kunt natuurlijk wel terecht stellen, dat alle sferen één geheel vormen, maar er zijn overal dergelijke coterietjes te vinden, die eigen opvattingen gebruiken en taken blijken te hebben.

De verschillen zijn groter, dan u zoudt denken. Ook bij u kent men de bar-zitters, de patateters enz. Van Gogh had bij zijn leven eens moeten weten, dat zijn aardappeleters met een belgische toon zo populair zouden worden.

Tussen mensen en geesten zal op basis van levenskracht een reeks van contacten mogelijk zijn. Daarbij geldt als bepalende factor mede de afstemming van geest en mens. Wat een mens zelf is, al is het maar voor een ogenblik, bepaalt de soort, geneigdheid enz. van de geesten, waarmede hij het gemakkelijkste contact kan opnemen.

Dit betekent dat iemand, die vanuit een emotionele basis het bestaan benadert, grote kans heeft met zich op emoties baserende geesten in contact te komen en zeker een veel grotere mogelijkheid heeft dergelijke contacten te herhalen dan iemand, die normaal meer rationeel leeft en reageert.

Toch moet worden gesteld, dat alle geestelijke contacten, ongeacht hun aard en peil, een neiging tonen tot synthese. Waar je ook komt in de wereld van de geest, er bestaat overal de neiging alle gegevens samen te trekken en te vereenvoudigen.

Vandaar ook, dat men heel vaak spreekt over mystici, terwijl men in wezen te maken heeft met reële occultisten, die wel degelijk met geesten in contact staan. Want een reële occultist is ook zelve altijd weer iemand, die alle denkbare specialismen herleidt tot hun essentie om dan de essentie van vele specialismen zo goed mogelijk saam te voegen tot één basisstelling, een basiskennis ook, van waaruit dan alle gebeuren benaderd wordt.

U zult zeggen, dat dit vanzelfsprekend is. Maar wanneer je de mogelijkheden van de mens beziet, kom je tot de konklusie, dat het zoeken naar de verbindende waarde in alle specialismen in de menselijke wereld niet zo vanzelfsprekend is.

Er is een tijd geweest, dat men meende: al die wat vervallen geslachten, die de wereld regeren als vorst, kunnen en weten niet zoveel. Geef ons maar een republiek, waarin

specialisten het voor het zeggen kunnen krijgen. Waarop de politici aan het woord kwamen.

Toen ook dit weer een grote knoeiboel werd, riep men om specialisten. Nu hebben de specialisten het verknoeid. Ik ben alleen benieuwd, waar men nu aan wil gaan beginnen

De reden voor dit laatste: een ieder gaat alleen uit van zijn eigen specialiteit. Een vakbondsman denkt alleen in vakbonds- dus agitatie- termen. Een minister van onderwijs denkt alleen in onderwijs termen, niet in de termen van een maatschappelijk bestaande kennisbehoefte of noodzaak. Hij denkt in termen van onderwijs alleen.

Zoals een minister van financiën alleen pleegt te denken aan de bodem van de schatkist. Ofschoon men tegenwoordig al een schatkist hanteert met een dubbele bodem: Onder de eerste bodem verbergt men de banknoten pers.

Wat betekent, dat men altijd, nadat alles leeg lijkt, nog een tijdje verder kan draaien. Maar ja, in sommige landen gaat het dan nog zo slecht, dat het, zoals Heintje Davids eens zong, komt tot draaien, altijd maar draaien. Met als gevolg, dat er op een gegeven ogenblik wel heel veel geld in omloop is, maar dat je er niets meer mee kunt doen.

Een dergelijke dubbele bodem treffen wij ook aan, wanneer wij onze mogelijkheden nagaan. Wanneer wij de synthese zoeken, moeten wij ook proberen, alle specialisatie te vermijden.

Het is heel goed mogelijk, dat je als geest een specifieke taak gaat vervullen. Maar die taak vervullen betekent dan nog niet, dat je alleen van die taak uit kunt gaan, of dat je de gegevens, die betrekking hebben op die taak, altijd als de meest belangrijke moet beschouwen.

Integendeel: je zou eigenlijk als werker op één gebied mede begrip, kennis en belangstelling moeten hebben voor alle aanverwante gebieden. Een werkelijk goed medicus dient ook een goed psycholoog te zijn, zou kennis moeten hebben van verschillende medische specialismen, maar ook wetkennis, sociaal begrip en bovendien een redelijk godsdienstige achtergrond om de mensen het magische geloof bij te brengen, wanneer niets anders meer helpen kan. En dat is dan de poging tot synthese bezien vanuit een enkele tak van werkzaamheid, maar overal gelden soortgelijke noodzaken.

De geest zegt tot zich: wanneer wij steeds verder alles blijven verdelen in aparte hokjes en partjes, zeker t.a.v. bewustwording, dan komen wij niet verder. Dus in plaats van gehakt te maken van onze mogelijkheden, proberen wij alles, wat reeds tot gehakt geworden is, tenminste te herleiden tot een stevige bal.

Zeker, u moogt hier wel even denken aan Toon Hermans, maar niemand van ons zal u ooit zeggen: Laat liggen die bal.

Integendeel: wij hopen, dat u die geheel consumeert.

Wat is de situatie? Iemand met een bepaalde opvoeding heeft op uw wereld ook zeer bepaalde begripsmogelijkheden. Dit zult u met mij eens zijn. Er zijn altijd weer toestanden

en zaken, die men niet geheel kan overzien of begrijpen.

Op aarde zijn er heel wat mensen, die meer weten over minder en daardoor menen, dat zij meer kunnen overzien, terwijl zij in feite van steeds minder steeds meer kunnen begrijpen.

Boven dergelijke mensen staan voor ons anderen, die al weer over een je koncentrereren op een enkel gebied of punt heen zijn gekomen. Dezen zoeken weer alles, wat zij aan inzichten en kennis kunnen opdoen, samen te voegen tot een geheel. Zij kunnen meer, maar zijn vaak minder geneigd tot onmiddellijk ingrijpen.

Wanneer je in onze geestelijke werelden te maken krijgt met dergelijke entiteiten, dan spreek je over wezens van een "hogere" sfeer.

Maar wanneer je werkelijk alles leert te zien als deel van een enkel geheel, dan blijkt opeens, dat je geen redelijke termen meer kunt gebruiken om alles uit te drukken: de samenvoeging van alles is wel een benadering, waarbij weten en wetenschap nog betrokken zijn, maar waarin dezen geen rol meer spelen van overheersend belang.

Wetenschap berust uiteindelijk op een waarnemen van het bij herhaling observeerbare en de verklaringen, die men op grond van herhaalde observaties meent te kunnen stellen, ook wanneer dezen nimmer als onomstotelijk en blijvend waar bewezen zijn.

Wanneer je echter probeert alles in een geheel te beleven en zo je konklusies uit te drukken, zijn dezen niet meer "wetenschappelijk", daar hierin steeds meer waarden zullen begrepen zijn, die niet voor mensen observeerbaar zijn, objectief kenbaar zullen zijn, of, volgens de mensen, tot de waarden van eigen leven en werken behoren.

Vandaar de vaak schijnbaar vage en toch met emoties geladen inhoud van de z.g. hogere lessen. U moet iets dergelijks overigens vandaag niet van mij verwachten, daar ik werken moet met een medium, dat in verwachting is van een aanmerkelijke hoeveelheid arbeidsloze tijd. Wat betekent, dat wij, gezien deze vacanziezwangerschap, enigszins voorzichtig moeten zijn en niet al te hoge kontakten zouden kunnen aanboren.

Toch wil ik proberen iets over de mogelijkheden van mens en geest voor u op een rijtje te zetten en begin nu met enkele kortere omschrijvingen.

De mogelijkheden van een mens zijn gelegen in de hoeveelheid levenskracht, waarover hij beschikt plus de wijze, waarop hij deze beheerst en lichte variaties in die levenskracht bewuster registreert.

Daar, waar levenskracht voldoende aanwezig is, kan het bewustzijn, middels deze levenskracht, ook buiten het lichaam verplaatst worden en kunnen waarnemingen worden gedaan, die betrekking hebben op andere werelden, dimensies enz., die anders liggen dan de gebruikelijke en zintuigelijk dan ook konstateerbare.

Naarmate men bewuster wordt, zoekt men meer het verenigende principe in het geheel van het gekende.

De wereld, waarin je leeft als werkelijkheid, is bepalend voor de wijze, waarop je de uitdrukking voor dit alles zult vinden en bepaalt ongetwijfeld ook de benadering van de werkelijkheid.

Hoe meer je overziet, hoe minder details voor jou nog belangrijk zijn. Het gaat steeds meer om de grote lijnen en samenhangen. Deze samenhangen hebben dan evengoed te maken met b.v. de menselijke wereld - de stof - als met de mogelijkheden en werelden, die voor een mens na de dood bestaan. Werelden, die voor een mens vaak in uitgetreden of geheel ontspannen toestand bereikbaar, waarneembaar, beleefbaar zullen zijn.

De mogelijkheden van de mens omvatten dus in feite het totale universum met alle krachten en mogelijkheden, die daarin aanwezig zijn. Maar de mens wordt steeds in zijn mogelijkheid beperkt door zijn eigen wereldvoorstelling, zijn lichamelijke mogelijkheden en zijn onvermogen om langere tijd te vertoeven in een wereld van een hogere begripsorde.

En wat de mogelijkheden van de geest dan wel zijn? Soms zijn die t.a.v. uw wereld zeer beperkt. Hebt u wel eens geprobeerd piano te spelen zonder piano? Welaan: een geest kan alleen op de wereld inwerken, wanneer er een levenskracht aanwezig is, die op de een of andere wijze te variëren is, waarin je bepaalde effecten kunt veroorzaken.

Hoe groter de levenskracht, die beschikbaar is, hoe groter de mogelijkheid voor een geest om zich te manifesteren. Hierbij geldt vanzelfsprekend: hoe bekwamer de geest is, hoe meer varianten hij in zijn manipulaties kan aanbrenge.

Nu heeft elke mens wel een soort engelbewaarder, een geleidegeest. Overigens vind ik engelbewaarder een wat zonderlinge aanduiding. Wie in de bajes zit, krijgt ook te maken met bewaarders. Het zijn wel geen engelen, maar goed, het is toch een begin.

Mogelijk is het mijn fout, maar wanneer ik het woord engelbewaarder hoor, krijg ik het gevoel, dat iemand, die zich van de aanwezigheid van een dergelijk wezen bewust is, zo nu en dan toch wel een eigenaardig gevoel moet krijgen en zich voortdurend omsloten gaat gevoelen door het gevederde volkje gods tot in de badkamer en tijdens andere privé toestanden toe.

Heeft u vroeger dat gebedje ook wel gekend: 's avond als ik slapen ga, volgen mij veertien engeltjes na, twee aan mijn hoofdeind, twee aan mijn voeten enz. enz.? Je bent compleet door engelen omringd. Dat zul je maar aanvoelen en beseffen op je eerste huwelijksnacht

U moet mij dus maar niet kwalijk nemen, dat engelbewaarder mij wat minder sympathiek in de oren klinkt dan geleidegeest. Bovendien: engelen zijn er wel, maar in verhouding weinige. Op aarde denk je soms wel, dat je er een vindt, maar dat eindigt gemeenlijk ook weer met een teleurstelling.

Geleidegeesten zijn er echter vele. Een geleidegeest is iemand, die eens mens is geweest. Die weet dus, wat

menszijn betekent en in alle opzichten. Maar ook voor een geleidegeest geldt, dat hij u alleen kan helpen, wanneer hij contact kan maken met uw eigen levenskracht. Dat is een eerste vereiste.

Pas dan kan hij bepaalde neutrale stromen, zenuwimpulsen, activeren, uw denkprocessen enigszins beïnvloeden, kortom u waarschuwen en helpen. Wanneer hij voldoende bekwam is, kan hij bovendien, dank zij dit contact met uw levenskracht, bepaalde centra in de hersenen activeren en zo u desnoods bepaalde gerichte visuele of auditieve hallucinaties bezorgen, die hij voor uw welzijn of een beter contact nodig acht.

Die mogelijkheid bestaat in ieder geval voor elke geest en bijna elke geest komt wel zover, dat hij een tijd lang als geleidegeest voor een mens op aarde fungeert.

Dan hebben wij de z.g. helpers bij de overgang. Dat zijn een soort navolgingen van Charon, die, wanneer u op het punt van overlijden bent gekomen, klaar staan om u te vertellen, dat u dood bent, maar toch nog leeft. Waarbij zij u vaak zullen wijzen op dat stukje van uw wezen, dat in de stof is blijven liggen.

Deze helpers proberen u dan te introduceren in de lichtende werelden van de geest en vooral te voorkomen, dat u met uw aandacht gericht blijft op en gekluisterd blijft aan het stoffelijke bestaan.

Een geest kan verdergaan dan dit contact op een zuivere persoonlijkheid en stellen: ik heb ook met massas mensen te maken.

Massas mensen hebben een gemiddeld reactiepatroon. Wanneer er een ramp plaats vindt op de wereld, kunt u dit vaak zien: Alle ieren, die dit horen, grijpen naar hun hart. Alle Nederlanders grijpen iets verder opzij: naar hun portefeuille.

Dergelijke kleine verschillen in reactie - hoe flauw dit grapje overigens ook moge zijn - bestaan op elk terrein. Men noemt dit vaak een cultureel patroon, maar het omvat veel meer en behelst ook een wijze van voelen, waarnemen, geloven.

Wanneer je nu weet, dat er krachten rond de aarde bestaan, die invloed hebben op de mensen, kun je vaak ook massas beïnvloeden. Neem als voorbeeld van een dergelijke beïnvloeding de zon: Er is kort geleden een grote uitbarsting op de zon geweest. Daardoor is meer dan normaal straling op aarde terecht gekomen. Wat voor veel mensen een opladen van hun eigen krachtveld inhoudt. Wanneer de mensen dan niet evenwichtig zijn - en wie is dit nog wel op aarde - moet je rekenen op reacties, die feller dan normaal, maar zeer onevenwichtig zijn. Oorzaak, een hoeveelheid energie, die men niet langs normale wegen kwijt schijnt te kunnen raken.

Wat doet een kat, wanneer er storm komt? Hij gaat hollen. Een hond, die een bot heeft en genoeg te eten heeft gehad, gaat graven. Een mens, die opeens meer energie heeft dan nodig is en normaal verwerkt kan worden, zal juist naar aanleiding van kleine, schijnbaar onbelangrijke zaken tot

onredelijk grote uitbarstingen van temperament e.d. komen.

Een geest, die dit weet, zal tot zich zeggen: er komt een krachtgolf aan. Een bepaalde reactie daarop lijkt mij voor mijn pupillen het beste, dus laat ik alvast de daarbij passende denkbeelden stimuleren. Dit denkbeeld is belangrijk: indien sterk genoeg, zal het dermate suggestief werken, dat de ontladingen van overtollige energie in de zo aangegeven richting plaats zullen vinden.

Het is ook mogelijk, dat iemand zeer veel wensen en plannen heeft, waarmede hij intens bezig pleegt te zijn. Als geest kun je dan erkennen, dat er binnenkort een grote periode van lusteloosheid gaat optreden, waardoor dit alles nu eerder gevaar dan mogelijkheid tot sukses betekent.

Een dergelijke periode van enkele weken hebben wij trouwens voor de aarde net achter de rug. Bent u de laatste weken ook zo moe, verveeld en lusteloos geweest?

Vooraf wanneer het grotere aantallen mensen betreft, zal het dan vanuit een geestelijk standpunt van belang zijn te voorkomen, dat men reeds een begin maakt met de uitvoering van belangrijke plannen. De mensen mogen zich er wel mee bezig houden, maar moeten zich dan voorlopig nog niet vastleggen en verdere mogelijkheden van uitwerken en ageren behouden tot het ogenblik, dat er weer voldoende energie is om een met goed gevolg uitvoeren van dergelijke plannen mogelijk te maken.

Op deze wijze kan een geest dus vaak veel voor mensen doen. Daarom kun je zeggen: ook wanneer het grotere groepen betreft, heeft de geest de mogelijkheid om, uitgaande van omstandigheden en volksaard, ontwikkelingen te bespoedigen en andere ontwikkelingen af te remmen.

Is dit alles nog steeds aanvaardbaar? Goed. Laat u door het volgende niet overbluffen: Wanneer wij uitgaan van onverschillig welke wereld, waarin een gefixeerde oriëntatie mogelijk is t.a.v. afmetingen en tijd, zo mogen wij stellen, dat vele van dergelijke werelden gelijktijdig, maar met andere waarden naast elkaar of dooreen bestaan. Wij noemen dergelijke werelden dan sferen of andersdimensionale stelsels.

Elk stelsel kent zijn eigen wetten, heeft daardoor zijn eigen patroon van daar geldende mogelijkheid. Toch beroert dit stelsel op een of meer vlakken ook steeds weer andere werelden, die op hun beurt eigen mogelijkheden en wetten bezitten.

De punten van beroering tussen twee van die stelsels betekenen gelijktijdig een mogelijkheid tot wederkerige beïnvloeding.

Daar geestelijke werelden en uw materiele wereld niet altijd op het zelfde punt elkander zullen raken, zullen de mogelijkheden, die t.a.v. uw wereld voor de geest van een bepaalde sfeer bestaan, voortdurend kunnen veranderen.

Daardoor zal het ingrijpen van de geest kunnen lopen van voor de mens zeer spectaculaire feiten tot in andere perioden een alleen maar beïnvloeden van de menselijke gedachten, of zelfs beperkt worden tot de mogelijkheid degenen, die sterven, te beschermen, zodat zij hun nieuwe toestand

gemakkelijker kunnen beseffen en aanvaarden.

Dit alles verloopt volgens bepaalde natuurlijke wetten, waarbij o.m. de wet van evenwicht - of gelijkblijvende velden - een grote rol schijnt te spelen. In ieder geval schijnt er altijd een compensatie te liggen in elke verandering: waar de enige mogelijkheid wegvalt, ontstaat de andere.

Elke wereld, die in zichzelf besloten is, heeft een contactmogelijkheid met andere werelden, ook wanneer die in besef hoger of lager liggen. Daarnaast is gemeenlijk een beperkt contact mogelijk met enkele parallelle werelden.

Elk levenswereldje bezit dus een groot aantal mogelijkheden tot beïnvloeden en beïnvloed worden. Wat betekent, dat elke wereld, die zich van zijn positie als centraal punt tussen andere werelden bewust wordt, een grote hoeveelheid kennis kan opdoen, die niet thuis behoort binnen de geldende wetten en krachten van eigen wereld, maar wel afgeleid kunnen worden uit het contact met andere levenskondities, zolang dezelfde levenskracht daarin maar operabel is.

Wat er op neerkomt, dat andere werelden u beïnvloeden, maar dat ook u andere werelden kunt beïnvloeden, ook al hebt u niet altijd contact met dezelfde werelden en beschikt u niet altijd over dezelfde middelen en mogelijkheden om dit te bereiken. U kunt zich echter voortdurend bewust worden van invloeden, zaken en mogelijkheden, die niet tot de normen en wetten van uw eigen wereld gerekend kunnen worden.

Aangezien de mens in zich dezelfde levenskracht kent, die de kern is van elk ander lichaam of voertuig, dat men in andere werelden kan bezitten of meent te bezitten, is het duidelijk, dat vanuit de kernkracht van de mens een contact met alle werelden mogelijk is, zoverre de contactmogelijkheid tussen eigen wereld en een bepaalde sfeer of wereld op een gegeven ogenblik aanwezig is.

Een uitwisseling van gegevens tussen twee geheel verschillende werelden is dus van persoon tot persoon mogelijk, maar helaas niet van massa tot massa. Dit, omdat een massa als geheel niet een voldoende juiste en besefte afstemming kan bereiken, om een bepaalde soort kennis, inzicht of zelfs kracht bewust en volledig te ervaren en te aanvaarden.

Het volgende moge u vreemd klinken, maar is waar: Een mens zal beter contact op kunnen nemen met een andere wereld en het antwoord van die wereld in zich beter kunnen beseffen, wanneer hij zich minder blijft vastklampen aan de verkeerde voorstelling, die hij als mens bijna onvermijdelijk van zichzelf gemaakt zal hebben.

U grinnikt? De meeste mensen willen nu eenmaal iets zijn, wat zij niet zijn. Zij willen graag, dat anderen hen blijven zien als iets, wat zijzelf weten niet te kunnen zijn. Bovendien leeft in zeer vele mensen een angst, dat anderen zullen ontdekken, dat zij niet zijn, wat zij voorgeven te zijn, terwijl zij ook altijd weer vrezen te moeten beseffen, dat zij niet werkelijk zijn, wat zij denken te zijn. En dit betekent weer, dat zeer veel mensen op een enorme manier met zichzelf in de knoop zitten. Wat niet bepaald iets is om hartelijk over te lachen.

Eerder is het een kleine tragedie: Het is de mens, die niet in staat is zijn werkelijke wezen in alle facetten te aanvaarden, zodat hij niet alleen vaak zijn eigen energieën verkeerd richt, maar ook zijn eigen mogelijkheden om te beseffen, wat er rond hem bestaat en wat de relaties tussen hemzelf en de kosmos zijn zeer beperkt.

Zeker: het oude "ken u zelve", dat altijd weer op de hoek komt kijken. Maar ja, om vrijelijk een bekend gezegde te parodieren: ken uzelve, sprak eens iemand. Hij keek goed, maar zag toen niemand.

Je hebt als mens altijd een kracht en een kern. Je bezit altijd mogelijkheden, die aan het wezen van die kern inhaerent zijn. Hoe minder je je bezig houdt met een voorstelling omtrent jezelf, hoe gemakkelijker je alle beïnvloedingen kunt beseffen en ervaren.

Eenzijdigheid is, vanuit de geest en naar ik meen ook vanuit de stof, altijd schadelijk. Wanneer wij een zeer eenzijdig contact opnemen met u, kunnen wij een denkbeeld wel overhangen, maar vaak niet eens de betekenis daarvan duidelijk maken in verband met de wereld, waarin u leeft, of de kosmos, waarin wij allen bestaan.

Voor u geldt hetzelfde: specialisatie maakt iemand blind voor alle andere mogelijkheden dan die, welke behoren tot zijn specialisme. Ik wil niet beweren, dat een orthopedist ooit iemand steunzolen heeft aangemeten, omdat hij klachten had, die later van een blindedarmonteking bleken te stammen. Maar toch is het denkbaar, dat door een zich steeds verder specialiseren de mens op de duur zo blind wordt, dat hij voor alle de oorzaak zowel als de oplossing zoekt binnen de termen van eigen specialisme. Kijk maar eens naar vele economen, die in hun berekeningen de menselijke mentaliteit uit plegen te schakelen en zo de fouten maken, die zij later verklaren door te wijzen op gegevens en ontwikkelingen, waarvan zij niets wisten op het ogenblik, dat zij hun berekeningen opstelden, waarbij zij vergeten, dat dit alles duidelijk reeds kenbaar was voor een ieder die rekening hield met de mentaliteit van de massa, waarover die berekening in feite toch ook ging.

Zo kan het u ook gaan. Je opstellen voor de geest, gevoelig worden voor de geest is best. Maar a.u.b. dan niet met een enkel nauwomschreven doel voor ogen. Er zijn heel wat mensen, die zich openzitten te stellen om gaven te ontwikkelen enz. Zij doen dit vaak bovendien nog in een zeer gewrongen houding, die zij lotushouding noemen, maar die er in dit land gemeenlijk meer uitziet als een verlepte tulp, uitgebeeld vanuit een costers standpunt.

Altijd weer zie je mensen, die zitten te mediteren en daarbij steeds weer uitroepen: maak mij hoger, maak mij bewuster. Maar wanneer je alleen maar omhoog gaat, verlies je alle grond onder de voeten. Je zou moeten willen groeien, zonder daarbij naar te streven, je huidige wereld achter te laten. Je moet eerder proberen je gehele wereld juist te begrijpen en beter te aanvaarden door een steeds beter alles beseffen, wat in die wereld van invloed kan zijn.

Indien ik de mensen in dit opzicht een raad zou mogen geven, zou die luiden: stel je open voor alle inwerkingen, maar niet met een zeer bepaald doel. Een uitzondering kan daarbij een je openstellen voor kracht mogelijk vormen. Wanneer je geen krachten genoeg hebt, kun je vaak door een veranderen van je mentale processen meer energie uit de omgeving opnemen.

Een soort geestelijke trimkuur dus. Dit heb je soms als mens en zelfs wel eens als geest, hard nodig. Dat mag je dan volgens mij dan ook wel gericht doen, omdat dit geen uitsluiting van bepaalde invloeden betekent.

Wanneer je die kracht dan maar weer niet alleen probeert te gebruiken om jezelf tot een heilige, een medium, helderziende of iets anders te maken.

Maar ik behoef niet in details te treden, daar wij spreken over mogelijkheden. Wel, uw eigen mogelijkheden zijn praktisch onbeperkt, indien u de beperkingen van uw eigen begripsvermogen, al is het desnoods maar tijdelijk, op kunt heffen.

Alle bereikingen, die voor u op dat moment mogelijk zijn, horen thuis in de geestelijke werelden, die, om welke redenen dan ook, op dat ogenblik een beroeringspunt hebben met uw eigen wereld of sfeer.

Vanuit dit beroeringspunt kan een verruiming van bewustzijn ontstaan, welke zich zal manifesteren in een hergroepering van de gegevens, die u normalerwijze bewust gebruikt.

U gebruikt dezelfde gegevens, maar nu in andere samenhang, waardoor een verdergaande relatie wordt beseft tussen feiten krachten en waarden, die op het eerste gezicht geheel verschillend, of mogelijk zelfs tegengesteld van aard schijnen te zijn.

Op die manier kunt u dus verder komen. Wat de geest daaraan zoal zou kunnen doen? Wel, daar is de gehele Witte Broederschap, die zit te peinzen, wat er zoal bereikt kan worden met de invloeden, die dit jaar op zullen treden.

O, voor de meeste mensen zal het dit komende jaar wel weer wat beter gaan. Zelfs de koffie zal ook nog verder goedkoper worden. Dit voor de huisvrouwen. Ook in het geheel van de wereld komen in de nu beginnende periode steeds meer positieve zaken aan bod.

Maar wij weten ook, dat er een aantal nogal roezemoezerige en verstorende invloeden op de wereld afkomen. De vraag is nu maar, hoe wij dezen zodanig kunnen gebruiken, dat bepaalde groepen en volkeren daarop zo positief mogelijk gaan reageren.

Positief zijn binnen het kader van het geheel is hierbij altijd weer de grote moeilijkheid. Reageren op een invloed doet men wel degelijk altijd. Maar in vele gevallen reageert men onbeheerst of extreem. Dan komt het tot een soort beeldenstorm: Dit deugt niet en dat deugt niet, dus sla alles maar in puin....

Later pas besef je, dat er hierbij veel werd vernietigd, wat toch buitengewoon waardevol was. Ook al heet een dergelijke destructieve bui tegenwoordig geen beeldenstorm maar stadsvernieuwing.

Het effect blijft overigens het zelfde: men beseft te laat, wat de werkelijke betekenis en waarde is van bepaalde dingen. Kun je dit besef nu tot de mensen door laten dringen, voor de golf van destructiviteit opkomt, dan zal men de energie gebruiken om lelijke dingen op te ruimen en niet voornamelijk de mooie, maar schijnbaar nutteloze zaken doen verdwijnen.

In andere gevallen is het mogelijk golven van een bepaalde energie te gebruiken om daadwerkelijk het milieu te verbeteren, terwijl zonder een geestelijk ingrijpen die zelfde energie voornamelijk gebruikt zou worden om degenen te bestrijden, die men terecht of ten onrechte als de voornaamste vervuilers van het milieu beschouwt.

Mensen met een negatieve instelling reageren dan als de man, die klaagde over de milieuvervuiling door de vele radijs, die veel te hard plegen aan te staan en er aan toevoegde: wanneer ik mijn eigen radio op zijn hardst zet, kan ik het ding nog nauwelijks volgen.

Kortom: de geest zal proberen alles zo harmonisch mogelijk te regelen. Nu is het, zoals u bekend zal zijn, niet onze gewoonte met prognosen e.d. te werken. Dat helpt geen steek en je reputatie wordt er gemeenlijk niet beter op, ook al heb je gelijk.

Wanneer ik dus zeg: lieve vrienden, de komende periode brengt vele veranderingen, zo moet u dit niet beschouwen als een voorspellen van feiten, maar alleen als een aanduiden van voor mij en anderen in de geest reeds nu afleesbare invloeden.

Wij menen b.v., dat er over rond een maand voor heel wat mensen een betere mogelijkheid tot harmonisch met anderen samenwerken zal ontstaan. Je kunt elkander dan gemakkelijker helpen en begrijpt ook eerder welke hulp werkelijk mogelijk en nuttig is.

Alleen moet je je in dergelijke gevallen natuurlijk niet af gaan vragen, wat je voor je inspanningen terug zult krijgen, want op het ogenblik, dat je jezelf dat gaat afvragen, is de kans, om werkelijk goed te helpen, alweer voorbij.

Spontaan helpen zal zeker resultaten brengen en ook uzelf helpen wat prettiger te leven en gelijktijdig ook voor anderen de wereld wat beter leefbaar te maken.

Er volgt nog een redelijk sterke invloed, die iets minder dan 2 maanden van het heden verwijderd ligt. Men zal het gevoel hebben beter en sneller te kunnen reageren. Men zal ontdekken, dat men gemakkelijker b.v. het juiste woord op de juiste plaats weet te vinden, dat je precies weet, waarheen te gaan om iets te bereiken, terwijl je anders meestal het juiste woord of de juiste weg eerst dan pleegt te beseffen, wanneer de kans om perfectie te bereiken, al lang voorbij is. Een soort gedrevenheid dus.

In feite berust het op een tijdelijke overgevoeligheid bij de meeste mensen, maar dan wel werkende in positieve zin. Ontdekt u, dat dit voor u klopt, probeer dan spontaan, impulsief, te reageren, zover u dit maar mogelijk is.

Je zult elkander beter kunnen helpen en ook mensen

in andere landen zult u waarschijnlijk moeten helpen. De kans, dat dit laatste het geval is, is betrekkelijk groot.

Doe dit dan op uw eigen wijze. Dat gaat veel beter dan wanneer u zich aan oude tradities in deze houdt. Deze invloed loopt tot rond december.

Een invloed, die wij erg belangrijk vinden, is de toenemende neiging tot mystiek, die ontstaat. Mystiek op zichzelf kan overigens wel eens wereldvervreemdend werken, zodat men de werkelijkheid niet meer geheel beseft. Dit is natuurlijk voor ons de bedoeling niet.

Maar mystiek kan ook een innerlijke verklaring voor het gebeuren doen vinden, waardoor je juister daarin kunt werken. Wanneer je voor problemen komt te staan - de kans daarop wordt groter rond half oktober - vraag je dan eens af, wat daar zoal mee samen zou kunnen hangen. Voor je het weet, zie je een complex beeld, dat bij nadere beschouwing tot een eenheid wordt. Reageer dan op die eenheid. Dit is de beste weg om een oplossing voor uw probleem te vinden.

O, er komen nog wel wat natuurrampen, ook in de komende periode. Maar dat weet u waarschijnlijk reeds. De natuur is in dit opzicht net een mens en maakt dan ook wel eens iets kapot, terwijl dit eigenlijk de bedoeling niet was.

Van die natuurrampen zou ik mij maar niet te veel aantrekken. Zij gebeuren eenvoudig en je moet er mee leven. Beklaag je daarover niet te veel en wordt niet te sentimenteel. Beseft, dat er regelmatig in het verkeer net zoveel slachtoffers vallen als bij b.v. een aardbeving. Zeker, de mensheid doet over een zelfde aantal iets langer, maar het resultaat is ongeveer hetzelfde.

Maak u niet te druk over al, wat gebeurd is, maar vraag u steeds weer af, hoe u de mensen kunt helpen om, ondanks alles, toch nog zo gelukkig mogelijk te worden.

Vraag je in deze periode ook altijd weer af, hoe je je medemensen kunt helpen om zo aangenaam mogelijk te leven. Want je hebt vaak de kans daartoe veel bij te dragen. De kansen je medemensen werkelijk te helpen zijn altijd en voor een ieder ruim bemeten.

Veel ruimer zelfs dan de mogelijkheden, die u krijgt om anderen het leven onaangenaam te maken en dat wil heel wat zeggen. Bovendien kost dit laatste u gemeenlijk heel wat meer moeite en brengt meer zorgen en problemen met zich.

Besied het leven positief. Kijk niet naar de verkeerde dingen, maar naar alles, wat goed is en richt je daar op. Houdt je hiermede zoveel mogelijk bezig. Daardoor zul je als mens harmonischer zijn en ook voor ons in de geest gemakkelijker bereikbaar zijn, wanneer wij een mogelijkheid zien u te helpen.

Ten laatste: het volgende kan in de komende maanden voor heel wat mensen van groot belang zijn: Zorg vooral, dat je een eigen mening hebt. Kun je je die niet vormen, schort je oordeel eenvoudig voorlopig op.

20 Hoofdartikelen in 20 couranten vertellen u 20 verschillende dingen over één en hetzelfde gebeuren. U kunt natuurlijk wel eens van die visies tot de uwe maken, maar u zoudt ook kunnen proberen de zaak en vooral, wat daarin

voor u van belang kan zijn, zelf aan te voelen. Wanneer je zelf iets aan meent te voelen, reageer dan volgens 'tgeen u meent te weten of gevoelen. Dit, zonder anderen tot een dergelijke reactie te willen dwingen of bekeren, maar voor jezelf steeds handelende op een wijze, waardoor je het gevoel hebt het meest juiste te doen en te denken.

Op deze wijze word je je meer bewust van jezelf en zul je niet meer zo gemakkelijk geleeft worden door de manipulaties van anderen, of het slachtoffer worden van niet besefte invloeden rond je.

En dit is dan alles, wat ik te zeggen heb. Achteraf bezien heeft het een tijd geduurd en was het toch nog niet zoveel. Heeft iemand kommentaar?

x Bent u het eens met het volgende: een specialist is iemand, die steeds meer weet van minder, zodat hij als superspecialist alles weet van niets?

- Indien u had gezegd: van bijna niets, zou ik het geheel met u eens zijn. Waaraan u dan toe kunt voegen: Naarmate hij meer weet van minder, meent hij met meer recht over alles, waarvan hij niets weet, te kunnen oordelen.

Wij zijn het dus eens. Verder niets meer? Ik heb dan naar ik hoop mijn taak naar behoren vervuld, zeker gezien de mogelijkheden. Mij rest alleen nog u te danken voor de mij verleende aandacht en de hoop uit te spreken, dat u de belangrijkste dingen zult onthouden, vooral het denkbeeld, dat je moet leven naar het geheel toe en steeds op het geheel dient te reageren in overeenstemming met je besef daarvan. Want dat is de weg naar harmonie. Al het andere moogt u voor mij dan verder vergeten, ofschoon ook daaronder nog wel enkele zaken schuilen, waarmede u zelf mogelijk iets kunt doen.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Het tweede gedeelte van de avond en gelijktijdig het besluit van een seizoen vol lezingen. Hebt u zelf nog iets van geestelijke aard voor ogen, waarover u iets meer wilt horen?

x Bewustwording?

- Iets, waarmede heel wat mensen voortdurend mee bezig zijn. Helaas worden sommige mensen daarbij zo bewust van zichzelf, dat zij zich bijna doodschrikken en voor de rest van hun stoffelijk bestaan liever geestelijk bewusteloos blijven.

Maar iets kan ik u daarover toch wel vertellen. De meeste mensen menen, dat bewustwording een proces is, dat je kunt leren, een leerproces dus.

Je kunt echter heel veel leren, zonder ook maar iets bewuster te worden. Bewustwording is in feite het verwerven van inzicht.

Een mens heeft zijn eigen wereldje en dit wereldje

is begrensd. Zelfs wanneer je alle feiten daaromtrent leert kennen is en blijft het hetzelfde kleine wereldje.

Op een gegeven ogenblik echte ontdek je, dat er toch meer is, dan in dat eigen wereldje kenbaar was. Je neemt dit in je op en ziet opeens de verhoudingen veranderen.

Bewustwording betekent gewoon: het leren kennen van andere verhoudingen en daardoor het verwerven van een ander inzicht in jezelf en de wereld, waarin je leeft.

Naarmate je bewuster wordt onderga je meer van die veranderingen. Er gaat niets verloren. Alles, wat je bent en geweest bent, blijft deel van je wezen en besef. Alleen verandert de betekenis er van.

Er is een islamitisch verhaaltje, dat dit aardig illustreert. Wij hebben dit reeds eerder gebruikt, maar laat mij het in dit verband nog eens kort vertellen:

Er was eens een heilige man, die tot God bad en Allah vroeg, waarom toch alles gebeurde, zoals het ging, waarom de een steeds ongeluk had en de ander niet.

God hoorde hem, kreeg medelijden met de man en zond een engel, die toch niets te doen had om de man het een en ander te laten zien.

De engel nam de man mee en plaatste hem eerst op de top van een minaret. De man keek naar beneden en zag opeens de zaken anders. Vooral overzicht en kleinheid boeiden hem.

Toen nam de engel hem verder mee omhoog tot onder de hoge wolken en liet hem weer naar beneden kijken. Waarop de heilige man beseft, hoe klein zijn stad, hoe groot de wereld wel was.

De engel voerde de man nog hoger, tot halverwege de maan en beval de man heel goed naar de aarde te kijken. De man echter zag alleen nog maar allerhande kleurige draeden lopen en riep uit: dit is de aarde niet, dit is een schitterend tapijt.

De engel echter sprak: het is wel degelijk de aarde, die je ziet. Al die draeden, verweven tot iets, wat een mooi tapijt lijkt, zijn de lotslijnen van de mensen. Wanneer al die lijnen steeds weer op de juiste wijze met elkander verweven worden, ontstaat het tapijt, dat de Schepper wenst en goed acht.

Bewustwording is iets dergelijks: je neemt steeds meer afstand van de dingen, waardoor het kleine steeds meer teloor gaat, onbelangrijk wordt en de grote betekenissen over blijven.

Waarom ik dan verder nog hele verhalen kan gaan vastknopen, zelfs de opmerking, dat u allemaal wel heel bewust moet zijn, daar u anders niet hier zoudt zijn. Wat in ieder geval erg beleefd is, ook al is het niet geheel waar. Maar dat vergeten wij dan maar.

Ik kan natuurlijk ook gaan beweren, dat bewustwording iets is, wat wij allen nastreven. Maar bepaald waar is dit ook niet. Want bewustwording houdt ook in, dat je het beeld, dat je hebt van je eigen belangrijkheid en mogelijkheden geheel dient te veranderen. Het betekent daarnaast natuurlijk, dat je je eigen leven en streven moet gaan aanpassen aan alles, wat je beseft hebt. En wie heeft daar zin in?

O, zeker, iemand die niets te verliezen heeft is voor alle bewustwording in. Maar wanneer je veel te verliezen hebt, wanneer je alles moet veranderen, wordt de zaak al dubieus. Denk maar eens aan die rijke jongeling, die bij Jezus kwam:

"Meester, wat is het mooi, wat u doet. Heer, wat moet ik doen om U te volgen?" "Och," sprak Jezus "dat is eenvoudig genoeg: deel je bezit uit aan de armen, laat iedereen achter, vrouw kind, vader, moeder en volg mij." Waarop de jongeling bedroefd sprak "Dat kan ik niet doen". Wanneer die jongen niet al die dingen gehad had, zou hij zeker met Jezus zijn meegegaan. Maar hij had zoveel. Begrijpt u?

Dat is nu juist de moeilijkheid bij bewustwording. Naarmate je meer gaat beseffen van de dingen, die je doet, ga je er ook anders tegenaan kijken. Wat betekent, dat je anders moet worden en gaan leven. En dat is nogal moeilijk in een wereld, waarin je aanzien en je mogelijkheden toch voornamelijk bepaald worden, door hetgeen je bent in de ogen van anderen. 1

Want u maakt in uw wereld zelf niet uit, wat u binnen de gemeenschap bent, dat doen anderen wel voor je. Zelf doe je maar betrekkelijk weinig en dan nog alleen binnen de beperkte vrijheid, die de anderen je laten.

De enige oplossing zou dus zijn geheel buiten de gemeenschap te gaan staan. Maar dan moet je weer geheel alleen overal tegenop gaan tornen en dat is ook moeilijk.

Denk dus niet, dat een werkelijke bewustwording een betrekkelijk eenvoudig verwerven van kennis en inzicht betekent. Het is in feite een strijd, die je met jezelf, het leven en alles, waaraan je tot dan toe gehecht was, dient te voeren.

Sommige mensen vinden het vreemd, dat Jezus deze eisen stelde. Zij maken zich er af met te stellen, dat Hij de Zoon van God was. Maar heeft dan de boedda in zijn tijd niet eveneens onthechting gepredikt en leerde zelfs Mohammed, dat je aan de wetten moet vasthouden, maar voor het werkelijk heilige alles moet geven en achterlaten, tot je leven toe? Overal treffen wij deze eis aan, niet alleen bij Jezus.

Bewustwording is een feit, dat in vele tijden onder vele namen door vele leraren gehanteerd is, gebracht is ook. En allen hebben zij getracht de mens duidelijk te maken, dat werkelijke bewustwording alleen mogelijk is, wanneer je afstand wilt doen van de geborgenheid in het kleine wereldje, waarin je leeft.

Het is een afstand doen van de embryonale geborgenheid van het alleen maar mens zijn, een prijsgeven van alle bezit en verontschuldiging om te komen tot een bewust ik-zijn. Dat het doordringen tot die werkelijkheid met al zijn consequenties voor het bestaan in je eigen wereld steeds weer een pijnlijke bevalling blijkt te zijn, behoeft dan ook niemand te verwonderen.

Maar wanneer u bezig bent met de bewustwording en werkelijk naar bereikingen streeft op dit gebied, dan kunt u vooral in het begin vaak nog heel wat bereiken zonder

al te veel in je ogenblikkelijke bestaan te veranderen.

Begin daar dan maar mee. Dat is de beste weg. Er zijn natuurlijk mensen, die beweren: eerst moet ik alles achterlaten en dan zal ik de weg wel vinden. Maar dat betekent het nemen van een groot risico en is vooral voor de mensen, die nog aan het begin van de weg staan zelden aanvaardbaar.

Maar wanneer je nu eens niet opeens alles op zou geven en alleen maar zou proberen bij alles, wat er rond je gebeurt, de grote lijnen in het oog te houden, zou je al heel wat bereiken.

probeer ook achter de dingen te kijken. Dus niet alleen konstateren, dat tante Mies vandaag een slecht humeur heeft, maar je ook afvragen, wat er achter kan schuilen. Konstateren, dat anderen daaronder ook kennelijk lijden, dat je taxichauffeur ook al nors reageert, de trambestuurder kortaf en onvriendelijk reageert, dat heel wat mensen zonder kenbare aanleiding onhoffelijk, onvriendelijke tegen elkaar zijn. Kostateer dan: het is kennelijk vandaag een dag, waarop alles botst. Let ook op je eigen gedrag, je eigen opwellingen van ergernis. Besef, dat dit een algemene tendens is. Dan zul je als vanzelf reageren: maar mij krijg je niet. Dan ga je regelrecht tegen die invloed in.

Eerst dan ga je bewust ontdekken, wat er zich ook in jou afspeelt. Al snel besef je, dat er in dit ik ook een voortdurende botsing is tussen een sleur, een reeks gevoelens en een beeld, van hetgeen je graag zou willen zijn. En dat is dan al weer een aardig begin voor een verdergaande bewustwording.

Kijk gewoon rond je. Besef, dat alles, wat schijnbaar het zelfde is en blijft, voortdurend verandert. Kijk desnoods eens naar de ruiten aan de overkant van de straat en konstateer, hoe ogenblik na ogenblik de val van het licht de kleuren daarvan verandert.

Wanneer je eenmaal beseft, dat alles rond je in een konstanten staat van verandering verkeert, terwijl de vastheid, die wij menen in onze wereld te zien, veelal door ons zelf daarin wordt geprojecteerd met voorbij gaan aan alle feitelijke veranderingen, ben je alweer een heel eind verder met het bepalen van de werkelijke relatie tussen jou en je wereld.

Op deze wijze kun je naar ik meen de bewustwording wel degelijk bevorderen, zonder meteen de grote stap te doen, waardoor je in feite alleen komt te staan. Want alleen staan en zijn is ontzettend moeilijk.

Mogelijk komt er een ogenblik, waarop je dan besluit voor deze of gene weg te kiezen, maar altijd nog tesamen met anderen. De een zegt b.v.: Ik kleef voortaan Jezus aan, een ander wil opeens aan yoga gaan doen, een derde voelt meer voor een ander systeem, of iets als scientologie.

Dit laatste acht ik nu wel niet zo heel aanbevelenswaardig, maar wanneer u dit wilt, moogt u zelfs deze weg kiezen. Er is maar één voorwaarde: Dat u zich nimmer aan een systeem bindt als een onveranderlijke waarheid.

Je volgt een systeem, je volgt een weg. Goed. Maar bind je er niet zonder meer en geheel aan, zeggende, dat dit

de enige weg, de enige waarheid is. Zeg alleen: dit is vandaag mijn weg. Die zal ik zo goed mogelijk gaan.

Dan zul je ook steeds weer meer dingen gaan beseffen. Je leert mogelijk betrekkelijk weinig, maar je beseft de betekenis van hetgeen je leert steeds beter.

Het beseffen is de hoofdzaak bij alle bewustwording, dus wat moet ik over dit alles meer zeggen?

x Kunt u mij vertellen, waarom er in India en Pakistan zoveel natuurrampen plaats vinden?

- Er zijn meer gebieden, waar deze rampen regelmatig voorkomen. Indien wij bewuster willen worden, moeten wij eerst kijken naar de natuurlijke oorzaken. Dan blijkt, dat landen als India, Pakistan en andere gebieden in de buurt als b.v. de Philippijnen op een breuklijn tussen aardtschotten liggen. Aardbevingen en zeebevingen komen hierdoor in deze buurt veel voor.

Kijk dan naar de zee en de bekkens daarin. Realiseer u, dat enkele van deze bekkens bijzonder diep zijn, terwijl andere watervlakken in verhouding een vlakke bodem hebben. Hierdoor ontstaan in deze buurt temperatuursverschillen en dus ook bepaalde luchtstromingen.

Het blijkt, dat wij te maken hebben met een grote Oceaan, die in de buurt veel verdampingsmogelijkheden heeft plus winden, die langere tijd uit een en dezelfde richting plegen te waaien. Overmatige neerslag en als gevolg overstromingen worden nu vanzelfsprekend, zeker wanneer wij beseffen, dat nog maar weinig is gedaan om de waterhuishouding te reguleren en te beheersen.

Kijk dan naar de mensen en de wijze, waarop zij leven. De konklusie dringt zich op, dat door de wijze, waarop het merendeel van de mensen pleegt te leven in verhouding kleine gebeurtenissen, die b.v. hier nooit tot een ramp zouden kunnen uitgroeien, daar wel tot grote rampen kunnen uitgroeien.

Alleen reeds op grond van zuiver natuurlijke oorzaken is de konklusie gewettigd, dat landen met een lage sociale beschaving en een grote gevarengraad de neiging hebben meer ernstige rampen te beleven dan in andere, qua ontwikkeling van gemeenschappelijke voorzieningen meer gevorderde landen met dezelfde gevaren factoren denkbaar zou zijn.

Daarmede is reeds veel verklaard. Vraag U dan nog af, hoe de mentaliteit, het geloof van deze mensen is. In Pakistan, India en vele andere gebieden in die buurt blijken de mensen een soort tweelingfiguren te zijn, twee gezichten te hebben. Aan de ene kant een vergaande lotsaanvaarding, een te grote berusting en aan de andere kant een doorbreken van die berusting, waarbij een ongebreidelde en vaak zelfs ongerichte agressieve felle reactie ontstaat.

M.a.w.: wij hebben te maken met een volgens westerse maatstaven mentaal nogal onevenwichtig geheel. Massasuggestie en massapsychosen kunnen in dergelijke gebieden dan ook een zeer grote rol gaan spelen. Men beïnvloedt elkander, zodat een soort gemeenschappelijk bewustzijn ontstaat, een uitstraling, waardoor dergelijke rampen a.h.w. nog eens in het bijzonder kunnen worden aangetrokken. De in deze mensen

levende latente agressie kan krachten aantrekken, die er toe bijdragen meer dan normaal te vernietigen.

Wanneer zij door deze mentaliteit natuurkrachten oproepen, dient u te beseffen, dat in andere gebieden dank zij een dergelijke latente agressiviteit atoombommen worden vervaardigd. Geen groot verschil.

De psychische uitraling van een gebied kan, wanneer eenmaal rampen mogelijk worden in een bepaald gebied, van invloed zijn op de plaatsen en de wijze, waarop dezen zich voltrekken.

Voorbeeld: Ramp in Zeeland. Het samenvallen van verschillende natuurlijke omstandigheden speelde hierbij een hoofdrol: springtij, storm. Er heerste in deze gebieden echter ook een gevoel van zelfgerechtigd zijn, dat een latente agressie tegen anders denkenden en handelenden inhield.

Het was deze mentaliteit, die mede beslissend werd, zodat hierdoor op sommige eilanden de ramp een snellere ontwikkeling toonde en daarom meer slachtoffers vroeg dan op andere eilanden, ofschoon verder de omstandigheden, de hoogte van de grond e.d. bijna gelijk waren. Het gevolg was, dat men in sommige polders meer kon redden dan in andere, op bepaalde eilanden meer mogelijkheid had zich te redden, dan op andere eilanden dan door wind en tij alleen verklaarbaar is.

Je kunt bij nader onderzoek dan ook niet ontkomen aan de indruk, dat de mentaliteit van de mensen, wanneer eenmaal de omstandigheden voor een ramp bestaan, van invloed is. Dit geldt ook in landen als India en Pakistan.

Ten laatste: in deze landen gelooft men veel meer dan hier aan natuurgeesten. Vooral in India denkt men tantrisch magisch en vormt dit de basis van elk godsdienstig beleven. Zelfs in de islam speelt dit denken nog steeds een grote rol, al geeft men dit niet toe. De bezielde kracht van de natuur wordt daar veel meer erkend dan hier en ook veelvuldig aangeropen. Waar dergelijke krachten bestaan, zullen ook dezen beïnvloed worden door het geloof en het denken van de mensen, zodat natuurverschijnselen hierdoor mede kunnen worden gestimuleerd, maar niet beheerst.

Maar deze laatste verklaring is een argument, dat u altijd aan het einde moet stellen, nooit aan het begin. Wij moeten bij ons zoeken naar verklaringen altijd eerst uitgaan van natuurlijke verschijnselen en werkingen en oorzaken en eerst dan nagaan, of er nog meer gaande is. Dit vormt dan niet de verklaring voor de rampen zelf, maar verklaart wel, waarom sommige plaatsen en gebieden regelmatig meer dan andere plaatsen te lijden hebben, wanneer hiervoor geen feitelijk oorzaken aan te tonen zijn.

Ik dank u voor uw aandacht, goeden avond.

(bekort)

d.d. 14 juli 1978.

-o-o-o-o-o-

N.B.

Vacantie tot 15 augustus. Eerstvolgende vrijdagbijeenkomst 18 augustus a.s., verschijning Stem 1 jrg 23; 24 aug.a.s. red.